13/01/2024

Με τις δέουσες τιμές η Λαμία υποδέχθηκε πιστό αντίγραφο της Ιεράς Εικόνος της Παναγίας Πεφανερωμένης από τη Λευκάδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ιστορική ημέρα η 12η Ιανουαρίου 2024 για την Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος και την πολυπληθή Ενορία του Αγίου Αθανασίου Λαμίας, καθώς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ο Ιερός Κλήρος, οι Καθηγούμενοι Ιερών Μονών, οι άρχοντες και ο φιλόχριστος λαός, υποδέχθηκαν με λαμπρότητα και πάνδημη συμμετοχή πιστό αντίγραφο της Ιεράς και Θαυματουργού Εικόνος της Παναγίας της Πεφανερωμένης από το νησί της Λευκάδος, ιστορηθέν από τον οσιολογιώτατο μοναχό Αρσένιο και το αγιογραφικό εργαστήριο της Μονής.

Η έλευση του Ιερού Θησαυρίσματος της Παναγίας, το οποίο θα ενθρονισθεί στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου για μόνιμη και διηνεκή ευλογία του πιστού λαού συνδυάσθηκε και με το πρόγραμμα του εορτασμού της ετησίου μνήμης του Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου, το οποίο θα κορυφωθεί στις 18 Ιανουαρίου με την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, την εις πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου του Ναού και τα θυρανοίξια του Ιερού Παρεκκλησίου του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, ενώ στον Ιερό Ναό καθημερινά τελούνται Ιερές Αγρυπνίες, Ιερές Παρακλήσεις και άλλες Δεήσεις και Ακολουθίες.

Την Ιερά Εικόνα εκόμισε με την ευλογία του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεοφίλου, ο Καθηγούμενος της ιστορικής Ιεράς Μονής Παναγίας Πεφανερωμένης Λευκάδος Αρχιμανδρίτης π. Νικηφόρος Ασπρογέρακας, συνοδεύομενος από Πατέρες της Ιεράς Αδελφότητος και όμιλο Προσκυνητών από το νησί της Λευκάδος.

Η επίσημη υποδοχή πραγματοποιήθηκε από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών, ενώ η Δημοτική Φιλαρμονική του Δήμου Λαμιέων απέδωσε τις δέουσες τιμές.

Την Ιερά Εικόνα συνόδευαν άνδρες της 7ης ΕΜΑΚ και της ΕΜΟΔΕ, ενώ μέλη παραδοσιακών Συλλόγων του τόπου με παραδοσιακές φορεσιές περιστοίχισαν την

Εικόνα ραίνοντας την με άνθη.

Άμα τη αφίξει της Ιεράς Εικόνος, τελέσθηκε Αρχιερατική Πανηγυρική Δοξολογία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, καθώς και Ιερά Παράκληση στην Παναγία την Πεφανερωμένη, στην οποία έψαλε ο Γυναικείος Χορός της Ενορίας «Η Αγία Ανθία», υπό τον Πρωτοψάλτη του Ναού και Καθηγητή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στην προσεφώνησε τον Καθηγούμενο της Μονής Αρχιμανδρίτη π. Νικηφόρο και τον ευχαρίστησε εγκαρδίως για το μεγάλο δώρο που προσέφερε όχι μόνο στην Ενορία του Αγίου Αθανασίου Λαμίας, αλλά σε ολόκληρη την πόλη και την τοπική Εκκλησία.

Χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Πολυσέβαστε και πολυφίλητε και πολυαγαπητέ Άγιε Καθηγούμενε κ. Νικηφόρε, σεβαστοί πατέρες, οι οποίοι όχι απλώς συνοδεύετε τον Άγιο Καθηγούμενο μας, αλλά συγχρόνως εκπροσωπείτε με τον πλέον σεβάσμιο, ιεροπρεπή και αρχοντικό τρόπο τόσο τον πολυαγαπητό, πολυφίλητο και σπουδαίο Ποιμενάρχη σας, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλο όσο και τον ευαγή Ιερό Κλήρο και τα μοναστικά τάγματα της θεοσώστου επαρχίας, η οποία χαρακτηρίζεται από την αγάπη της προς τον Χριστό, από την αγάπη της προς την Παναγία, από την αγάπη της προς τους Αγίους, από την αγάπη της προς την Εκκλησία. Άλλωστε δεν μπορεί να υπάρξει αγάπη προς το Χριστό, αγάπη προς την Παναγία, αγάπη προς τους Αγίους έξω από την Εκκλησία.

Δεν μπορεί να υπάρξει πνευματική προκοπή, πνευματική πρόοδος και καμία πνευματική αρετή έξω από την Εκκλησία, έξω από τον τρόπο δηλαδή και όχι μόνο από τον τόπο, αλλά από τον τρόπο ζωής, τον οποίο προτείνει διαχρονικά η Εκκλησία και θα συνεχίζει να προτείνει έστω και αν έρχονται άλλες προτάσεις, αλλόκοτες καμιά φορά, περίεργες, να προτείνουν άλλα πράγματα στη ζωή των ανθρώπων.

Η Εκκλησία πάντα καταθέτει την εμπειρία της κι η εμπειρία της δεν είναι μία απαγόρευση ή μία στέρηση ζωής. Η Εκκλησία δεν έρχεται στον κόσμο, για να του

πει τι να μην κάνει, αλλά η Εκκλησία πρώτιστα ήρθε στον κόσμο, για να του προτείνει τι θα κάνει, πώς να πορευθεί. Η Εκκλησία έρχεται, όπως ο Τίμιος Πρόδρομος, όχι για να πει ποιος δεν είναι ο αμνός του Θεού, αλλά για να πει στον κόσμο «Ίδε ο αμνός του Θεού». Και η Παναγία η Πεφανερωμένη, ακριβές αντίγραφο της Ιεράς και Θαυμάσιου Εικόνος της που κομίζουμε σήμερα εδώ χάρη στην αρχοντική αγάπη του σεβαστού Γέροντος κ. Νικηφόρου, χάρη στην αρχοντική και μεγαλόκαρδη άδεια του Σεπτού Ποιμενάρχου σας κ. Θεοφίλου κι η οποία θα μείνει μόνιμα εδώ στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου στην πόλη της Λαμίας, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία διαρκής υπόμνηση, μία διαρκής πρόταση για το ποιος είναι ο τρόπος ζωής, ο οποίος οδηγεί στον Θεό.

Η Παναγία αυτό μας αποδεικνύει με κάθε τρόπο. Πρώτιστα με τον τρόπο με τον οποίο η ίδια έζησε, με τον τρόπο με τον οποίο η ίδια ετοιμάστηκε για να γίνει σκεύος εκλογής ώστε να σαρκώσει μέσα στα Άχραντα Σπλάχνα μας τον Υιό και Λόγο του Θεού. Η Παναγία με την ταπείνωσή της, με τη σιωπή της, με την υπακοή της, αλλά και με τη σπουδή της στο Θέλημα του Θεού, με το πώς πορεύτηκε πάνω στον Γολγοθά, πάνω στο δρόμο του Χριστού, μέσα στον Τάφο και μετά στο Κενό Μνημείο και σε όλη την πορεία του σχεδίου μέχρι και η ίδια να μετασταθεί και να βρεθεί στη θέση της, η Πλατυτέρα των Ουρανών, πάντοτε ένα πράγμα προσφέρει στους ανθρώπους, σε όλους εμάς. Τον δρόμο για τον Χριστό! Και με τα θαύματά της, με την παρουσία της στα σεβάσματα, η Παναγία είναι παντού, γιατί είναι η μητέρα μας και έστω και αν μπορεί εμείς ως άνθρωποι να σφάλλουμε, να αμαρτάνουμε, να την πληγώνουμε, να την στενοχωρούμε η Παναγία μας αγαπά και μας έχει μέσα στην αγκαλιά της. Η Παναγία η Δαμάστα, η Παναγία η Αγαθωνίτισσα, η Παναγία η Γαυριώτισσα, η κάθε Παναγία, η Παναγία κάθε εκκλησίας, κάθε σπιτιού, η Παναγία που είναι στις χάρτινες εικονίτσες στα κρεβάτια των ασθενών στο νοσοκομείο μας, η Παναγία που είναι στην καρδιά τυπωμένη του κάθε ανθρώπου είναι προστάτης και έφορος της ζωής μας, αλλά πολλώ δε μάλλον όταν έχουμε τη χάρη να μπορούμε λίγο, να πάρουμε λίγο από την αλμύρα του Ιονίου πελάγους, να πάρουμε λίγο από τη χάρη της Ιεράς Νήσου των Λευκαδίων, από την εμπειρία των Λευκαδίων, διότι αυτό το οποίο κομίζετε σήμερα δεν είναι ένα εικόνισμα απλώς, αλλά είναι μία εμπειρία ζωής. Είναι μία εμπειρία την οποία και εσείς την παραλάβατε ως παρακαταθήκη, την κρατάτε ως παρακαταθήκη πολύτιμη για να την προσφέρετε και στις επόμενες γενεές όχι μόνο των μοναζόντων και των μοναζουσών, αλλά και όλης της Εκκλησίας του Χριστού. Δεν υπάρχει Λευκαδίτης που να μην καυχάται για την Παναγία την Πεφανερωμένη. Δεν υπάρχει Ιονοπελαγίτης που να μην καυχάται, δεν υπάρχει Δυτικοστερεοελλαδίτης που να μην καυχάται, δεν υπάρχει Ρουμελιώτης που να μην καυχάται, δεν υπάρχει Έλληνας που να μην καυχάται, δεν υπάρχει χριστιανός που να μην καυχάται και να μη θαυμάζει και να μην έχει να διηγηθεί έστω ένα

θαυμαστό γεγονός, το οποίο είτε ο ίδιος έζησε είτε ο ίδιος το πληροφορήθηκε είτε ο ίδιος με κάποιον τρόπο το έκανε κτήμα του μέσα στην εμπειρία της ζωής του.

Αυτήν την εμπειρία, αγαπημένε μου γέροντα, πατέρα Νικηφόρε, μας κομίζετε σήμερα. Εμπειρία. Ήθος. Πολιτισμό. Μια πρόταση δηλαδή ζωής, μία νέα πρόταση ζωής, απάντηση σε κάθε άλλου είδους αντιπρόταση η οποία θέλει να διαστρέψει το ήθος των Ελλήνων, το ήθος των ορθοδόξων, το είδος των ρωμιών, το ήθος των παιδιών της Παναγίας Μητέρας. Μας κομίζετε μία πρόταση ελπίδας, μας κομίζετε μία πρόταση αισιοδοξίας, μας κομίζετε ένα ήθος αισιοδοξίας και χαράς, το οποίο στους καιρούς στους οποίους ζούμε το έχουμε πολλή ανάγκη.

Έρχεται η Παναγία να μας παρηγορήσει, να μας στηρίξει, να μας εμπνεύσει, να μας σκεπάσει, να μας αγκαλιάσει. Έρχεται να σκουπίσει τα δάκρυα των πονεμένων, έρχεται να πάρει στην αγκαλιά της τα ορφανά, τους ανθρώπους τους μοναχικούς, τους ανθρώπους τους ασθενείς. Έρχεται να απαντήσει στα ερωτήματά μας, στις αγωνίες μας, στις ανησυχίες μας, στις φοβίες μας, στις ανασφάλειες μας.

Μεγάλη ευεργεσία πραγματικά μας προσφέρετε, γι’ αυτό και σήμερα πανευλαβώς όχι απλώς υποδεχόμεθα ευγνωμόνως αλλά καταθέτουμε την καρδιά μας την ίδια ως αντίδωρο ευγνωμοσύνης στην αγάπη σας και στην αδελφική σας αρχοντική αυτή απόφαση να ικανοποιήσετε το ταπεινό μας αίτημα. Σας ευγνωμονεί η Ενορία του Αγίου Αθανασίου, οι σεβαστοί πατέρες, όλοι οι συνεργάτες του Ναού και όλοι οι ενορίτες της αλλά συνάμα σας ευγνωμονούμε και όλοι οι κάτοικοι της Λαμίας και όχι μόνο. Όλα τα πιστά τέκνα της τοπικής Εκκλησίας, της Εκκλησίας της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, η οποία διακρίνεται από ανθρώπους πιστούς, ευλαβείς, ανθρώπους που αγαπούν την Παναγία.

Η Εικόνα διήλθε την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, για να φτάσει εδώ, τόπους αγιασμένους. Βαδίσατε σήμερα το δρόμο του Σαλώνων Ησαΐα, το δρόμο του μαρτυρίου, για να φτάσετε εδώ, βαδίσατε το δρόμο του Αθανάσιου Διάκου, βαδίσατε δρόμο αίματος, δρόμο θυσίας, δρόμο προσφοράς, δρόμο, ο οποίος έχει ανεξίτηλες υπογραφές, έχει αποτυπώματα όχι μόνο δακτυλικά, έχει DNA ηρωικό, DNA θυσίας, DNA προσφοράς, DNA φιλοπατρίας, DNA ευσεβείας.

Είδατε σήμερα τους διασώστες της αγάπης, τους άνδρες των ειδικών μονάδων να παίρνουν στα χέρια τους την Παναγία, γιατί πάντοτε όταν πέφτουν στα φαράγγια, όταν πέφτουν στους βυθούς της θάλασσας, όταν τρέχουν να αντιμετωπίσουν θεομηνίες, πλημμύρες σαν αυτές που έπληξαν πρόσφατα τη Στερεά Ελλάδα και τη Θεσσαλία, πάντοτε αυτά τα ευλογημένα παλικάρια με σοφούς ηγέτες στρατηγούς του Σώματος τρέχουν επικαλούμενοι την Χάρη της Παναγίας για να επιτελέσουν το καθήκον τους, να σταθούν αδερφοί συγκυρηναίοι γνωρίζοντας ότι το έργο της

διασώσεως είναι πρώτιστα έργο του Σωτήρος, αυτού που ήρθε να μας διασώσει από τη φθορά και το θάνατο και να μας δώσει την αιώνια ζωή.

Ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης, ο δικός μας Άγιος που σήμερα αγάλλεται και σήμερα είμαι βέβαιος ότι είναι εδώ, παίρνει και αυτός στα χέρια του την εικόνα της Παναγίας για να σταυρώσει και να ευλογήσει τον λαό του Θεού, ένας Όσιος ο οποίος είχε επισκεφθεί τη Μονή σας και υπάρχουν μάρτυρες, οι οποίοι αυτές τις μέρες ήρθαν και με βρήκαν και μου κατέθεσαν ότι συνόδευσαν τον Όσιο Βησσαρίωνα στην Ιερά μονή Παναγίας Φανερωμένης προσκυνητή και αυτό είναι πολύ συγκινητικό, όπως επίσης είναι συγκινητικό ότι όλες αυτές τις ημέρες από τότε που ανακοινώθηκε το ευλογημένο αυτό γεγονός έχουν έρθει πάρα πολλοί αδελφοί να με βρουν και να μου καταθέσουν εμπειρίες και βιώματα, όχι θεωρίες και απόψεις, όχι ιδεολογίες, όχι «life style», όχι μόδες και γούστα, αλλά εμπειρίες ζωής από την Παναγία και μάλιστα από την Παναγία τη Φανερωμένη, από τη δική σας Παναγία και επειδή είναι δική σας είναι και δική μας.

Αυτή είναι η ομορφιά της Παναγίας. Να πώς αναδεικνύεται η ετερότητα και η μοναδικότητα του καθενός. Η Παναγία είναι η όντως συμπεριληπτική προσωπικότητα που συμπεριλαμβάνει στην αγκαλιά της τους πάντες και τα πάντα, γιατί η συμπερίληψη δεν είναι θεώρημα, δεν είναι μόδα για να κάνουν κάποιοι καριέρα, δεν είναι μόδα προκειμένου κάποιοι να στοχοποιούν ανθρώπους και να διχάζουν κοινωνίες αλλά είναι εμπειρία και βίωμα ζωής».

Ακολούθως , ο Καθηγούμενος της Μονής Αρχιμανδρίτης π. Νικηφόρος αντιφώνησε τον λόγο του Σεβασμιωτάτου, αναφερόμενος στο ιστορικό της Ιεράς Μονής, αλλά και στα αναρίθμητα θαύματα και τις πολλές ευεργεσίες της Παναγίας, όχι μόνο προς τους κατοίκους της νήσου Λευκάδος, αλλά και προς όλη την οικουμένη, χαρακτηρίζοντας το γεγονός της εγκαθιδρύσεως της Ιεράς Εικόνος της Παναγίας στην Ενορία του Αγίου Αθανασίου Λαμίας, ως γεγονός ιστορικό και συνάμα γεγονός μεγάλης πνευματικής χαράς για το Μοναστήρι και το νησί της Λευκάδος.

Ο Καθηγούμενος στον λόγο του ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Χαμογελά η ανατολή και ροδοκοκκινίζει
ολίγ’ ολίγο η καταχνιά, που τα βουνά στολίζει.
Λαλεί τ’ ορνίθι της αυγής, το πρόβατο βελάζει...
Ξυπνούν στα πλάγια οι πέρδικες, η μια την άλλη κράζει...

Ξυπνά κι’ ο γέρο Γούμενος, τον όρθρο του σημαίνει
και μουρμουρίζοντας σιγά στην εκκλησιά πηγαίνει
την άγια εικόνα της Κυράς σκυφτά να προσκυνήσει…
Κι εκεί που ετέντων’ ο παπάς τα χείλη να φιλήσει,
του ‘κάστηκε πως έλειπε – παράδοξη ιστορία!
απ’ το θρονί της το χρυσό η Δέσποινα Μαρία…

Ετρόμαξ’ ο καλόγερος… Στην πλάκα γονατίζει,
χτυπά το μέτωπο στη γη, παρακαλεί, δακρύζει…
Με μιάς αστράφτ’ η εκκλησιά, κι αισθάνετ’ ένα χέρι
όπου τον ανεσήκωνε… Μοσχοβολάει τ’ αγέρι…

Τα μάτια του άνοιξ’ ο παπάς… Στο κάτασπρό του γένι
το δάκρυ του έσταζε βροχή… Κοιτάζει… Καθισμένη
στο θρόνο βλέπει την Κυρά, που του χαμογελούσε,
και το παιδί που εχαίρετο και που τον ευλογούσε.

Σε ποιο καλύβι αγνώριστο, σε ποια καρδιά θλιμμένη
να πέρασες τη νύχτα σου, Κυρά Φανερωμένη;
Ποιο μαραμένο λούλουδο η χάρη σου, Κυρούλα,
κρυφά, κρυφά ν’ ανάστησε, σαν τ’ ουρανού δροσούλα;…

Σεβασμιώτατε, Σεπτέ Ποιμενάρχα της Ιεράς ταύτης Μητροπόλεως.

Σεβαστοί πατέρες.

Αγαπητοί αδελφοί,

Με τα ποιητικά αυτά λόγια του μεγάλου μας ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη περιγράφεται η Κυρά μας, η Παναγία μας η Φανερωμένη. Η σκέπη και το αποκούμπι των απανταχού της Γης Λευκαδίων και όχι μόνον.

Με αυτά τα λόγια έρχεται στην σκέψη μας η εμπειρία που περιγράφεται στο συναξάρι του Αγίου Ανδρέου του διά Χριστόν Σαλού, που φανερώνει τον ιδιαίτερο ρόλο της Παναγιάς μας για τη ζωή και τη σωτηρία όλων ημών των χριστιανών.

Αλήθεια πόση παρηγορία δίνει σε μας τους χριστιανούς αυτή η φοβερή αποκάλυψη του Αγίου Ανδρέα, ο οποίος είδε την Παναγία να τρέχει και να προστατεύει όλους τους ανθρώπους, δείχνοντας έτσι την απέραντη αγάπη και τη στοργή Της σε μας τους χριστιανούς όταν την επικαλούμαστε.

Με την άδεια και την ευλογία του Σεπτού Ποιμενάρχου μας, Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεοφίλου, κατόπιν και της δική σας τιμητικής προσκλήσεως,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Φθιώτιδος κ. Συμεών, καθώς και της αγάπης προς το ιερό πρόσωπο της Παναγίας, του Προισταμένου του Ιερού τούτου Ναού, Αιδεσιμολογιωτάτου π. Δημητρίου Ατματζίδη, βρισκόμαστε σήμερα ανάμεσά σας, έμπλεοι χαράς και πνευματικής ευφροσύνης, μεταφέροντας και παραδίδοντας τούτο το Ιερό αντίγραφο της θαυματουργού και χαριτοβρύτου εικόνος της Παναγίας της Φανερωμένης, από το όμορφο νησί της Λευκάδος, στον περιακαλλή αυτόν Ιερό Ναό προς τιμήν του εν Αγίοις πατρός ημών Αθανασίου του Μεγάλου.

Όπως γνωρίζετε, η Λευκάδα, εύλογα σεμνύνεται για το απαράμιλλο Δώρο, που της χαρίστηκε από το δωρεοδότη Θεό. Να φρουρείται και να φυλάσσεται από την ίδια τη Μητέρα του Παντοκράτορος Χριστού, την Υπεραγία Θεοτόκο, την Κυρά Φανερωμένη. Η Εφέστιος Εικόνα Της φυλάσσεται στο Ιερόν Κουβούκλιον, στο Καθολικόν της Ιεράς ημών Μονής και αποτελεί σημείον αναφοράς όλων των απανταχού Λευκαδίων.

«Κυρά Φανερωμένη μου παρηγοριά του κόσμου’
τ’άγιο σου χέρι δος μου για ν’ανεβώ στον βράχο σου».

Η Ιερά Μονή Φανερωμένης είναι το «Παλλάδιον της Νήσου Λευκάδος» από τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες. Η ιερά παράδοση αναφέρει ότι στον αιθέριο εξώστη του λευκαδίτικου αυτού παραδείσου, στη θέση δηλαδή που βρίσκεται σήμερα το Μοναστήρι μας, υψωνόταν καλλιμάρμαρο ιερό της θεάς Αρτέμιδος. Μέχρις ότου ακούστηκε το κήρυγμα για τον Χριστό από τους μαθητές του Απ. Παύλου, Ακύλα, Σωσίωνα και Ηρωδίωνα που είναι και οι ιδρυτές της Εκκλησίας της Λευκάδος.

Αργότερα, τον 8οναιώνα, οι Λευκαδίτες παρήγγειλαν για τον ιερό αυτό τόπο, μία Εικόνα της Παναγίας στην Κωνσταντινούπολη, στον σεβάσμιο και ταλαντούχο αγιογράφο Κάλλιστο, εφημέριο της Αγίας Σοφίας. Εκείνος προετοιμάστηκε με προσευχή και νηστεία και εργάστηκε με περισσή επιμέλεια. Και όπως η παράδοση διασώζει, «ο τύπος της μορφής Της» φανερώθηκε στον Ιερομόναχο Κάλλιστο με θαυμαστό τρόπο. Έτσι από την φανέρωση αυτή, πήρε το όνομα η Παναγία «Φανερωμένη» η «Πεφανερωμένη».

Όταν το 1886 μ.Χ. η Ιερά Εικόνα καταστράφηκε, οι Λευκαδίτες κατέφυγαν αυτή τη φορά στο Άγιον Όρος, στο «Περιβόλι της Παναγίας», όπου πάντα ανθούσε η ιερή τέχνη της αγιογραφίας. Απεσταλμένος του Ηγουμενοσυμβουλίου της Ι. Μονής έφτασε στην πολιτεία του Αγίου Όρους ο Ηγούμενος Φιλάρετος Καρύδης, για να

αναθέσει την αγιογραφισή Της στον ευλαβή Ιερομόναχο Βενιαμίν Κοντράκη, ο οποίος εργάστηκε με περισσή δεξιοτεχνία και την παρέδωσε ένα χρόνο αργότερα, το 1887, όπως αναγράφεται σε επιγραφή στο κάτω δεξιό μέρος της Ιεράς Εικόνος.

Στη Λευκάδα έφτασε την παραμονή της εορτής της μεγάλης Δεσποτικής εορτής της Πεντηκοστής. Κλήρος και λαός την υποδέχτηκαν με πολλή ευλάβεια και με ιερό ενθουσιασμό στο μετόχι της Αναλήψεως, ακριβώς κάτω από τον λόφο της Μονής. Από εκεί οι Λευκάδιοι την μετέφεραν με πομπή στο μοναστήρι τοποθετώντας Την παραπλεύρως του Αγίου Βήματος, στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο που ονομάζεται «Δεπόζιτον».

Ο χώρος αυτός κατακλύζεται από αναρίθμητα αφιερώματα. Ένα «δάσος» από καντήλια και άλλα Ιερά αφιερώματα χρυσά, επίχρυσα και ασημένια κοσμούν την Ιερά Εικόνα Της. Είναι τα τάματα των ευλαβών προσκυνητών, που μαρτυρούν τις παρακλήσεις, τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη τους στην Ιερά Μορφή Της.

Όμως αυτά τα τάματα, δεν είναι τα μοναδικά δείγματα τιμής και σεβασμού προς την Παναγία μας. Αρκετοί υμνογράφοι, ποιητές και καλλιτέχνες την ύμνησαν και την τραγούδησαν, μέσα από τα σπουδαία έργα τους. Αποτύπωσαν με τον ποιητικό τους λόγο τον θαυμασμό και την ολόθερμη αποδοχή τους στο πανάγιο Πρόσωπό Της.

Ο άγνωστος υμνογράφος που συνέταξε την Ιερά ακολουθία Της που ψάλετε κατά την ημέρα της εορτής Της (Την Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος), περιγράφει με θαυμαστό τρόπο τις μεγάλες ευεργεσίες Της στον λαό του Θεού της νήσου Λευκάδος. Το αξιόλογο αυτό χειρόγραφο καλλιγραφήθηκε από τον Ιάκωβο, Ιερομόναχο από την Χίο και επιμελήθηκε την έκδοσή του ο μοναχός Ανατόλιος Κουτλουμουσιανός.

Από το κείμενο της ακολουθίας αντλούμε πολύτιμες πληροφορίες, για την Ιερά εικόνα και την αίγλη της εορτής Της κατά την Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος.

Χαρακτηριστικά ψάλουμε:

«Δεύτε λαοί την της Θεοτόκου παναγίαν σύναξιν την εν τοις Λευκαδίοις ημίν εορτάσομεν».
«Την σην δοξάζουσιν σύναξιν, εν Λευκάδι Νήσω, Ηπειρώται άπαντες και Ίονες οι λοιποί, Αγνή φιλέορτοι».

Στο δε Συναξάρι της ημέρας αναφέρεται χαρακτηριστικά:
«Τη αυτή ημέρα, την Σύναξιν της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, εν τη πόλει αγία Μαύρα της εν Λευκάδι τη Νήσω εορτάζομεν,

ήτις και Φανερωμένη καλείται, ως ότι εφάνη κατ’ όναρ τω Ιερομονάχω Καλλίστω ζωγράφω, και εσχεδίασε την αγίαν αυτής Μορφήν επί σανίδος».
«Μορφής την θέαν φανείσα σχεδιάζει• Αφανώς η Πάναγνος εν Βυζαντίω».

Και στην ακολουθία των χαιρετισμών διαβάζουμε:
«Βάσις τῆς ὅλης Νήσου ἡ Μονή σου Παρθένε, ἐν ᾗ καί ὁ Ναός σου ὑπάρχει...»
«Χαίρε Λευκαδίων τό μέγα ὀχύρωμα’ Χαίρε Ἰονίων πασῶν τό ἐντρύφημα. Χαίρε δι΄ἧς ἡ Μονή Σου δοξάζεται’ Χαίρε δι΄ἧς ἡ Νῆσος σεμνύνεται».
«Χάριτος ἠξιώθη ἡ Μονή Λευκαδίων, ὡς ἔχουσα ἐν κόλποις, Παρθένε, Την ἀχειροποίητον και θαυμαστήν Σου Εἰκόνα Ἄχραντε».

Αποκορύφωμα της τιμής προς το πρόσωπον της Υπεραγίας Θεοτόκου αποτελεί το « Και νυν...» των Αίνων της Εορτής:

«Βασιλὶς ὑπάρχουσα πανύμνητε, τοῦ τε οὐρανοῦ καὶ γῆς ἁπάσης, Βασιλέα τῶν ἁπάντων μόνη τέξασα, καὶ ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ἣν ὁ πρῶτος ἐν βασιλεῦσιν εἰς σὲ ἀνατέθηκεν, ἐκεῖ ἔδει σου γραφῆναι ἄνευ χειρός, ἡ βασιλική σου θέα, καὶ δοξασθῆναι θαύμασι, καὶ δοθῆναι τῇ Μονῇ σου ταύτη ᾗ ᾐρετίσω Κόρη Δέσποινα· φρούρει οὖν ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου, τοὺς τελοῦντάς σου τὴν θείαν ἑορτήν, καὶ ἀσπαζομένους σου τὸν θεῖον χαρακτῆρα, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Υἱῷ σου Μητροπάρθενε».

Το υπέροχο Απολυτίκιο και το Μεγαλυνάριο, ποιήματα του Λευκαδίτη Δανιήλ Αρακλειώτου,Επισκόπου Βονίτζης και πρωτεύσαντος εν τη Ιερά Μονή Φανερωμένης, αποτυπώνουν τον σεβασμό και την βαθειά τιμή των Λευκαδίων στο Ιερό Πρόσωπό Της.

Στο διάβα των χρόνων το Μοναστήρι και η Εφέστιος Εικόνα του αποτελούν σημείο αναφοράς όλων των Λευκαδίων όπου γης. Σ’ αυτήν καταφεύγουν να την παρακαλέσουν στις δυσκολίες τους και να την ευχαριστήσουν στις χαρές τους.

Πλήθη πιστών ανεβαίνουν καθημερινώς• άλλοι πεζοί• άλλοι χωρίς υποδήματα• κάποιοι γονατιστοί, ανηφορίζουν προς το Μοναστήρι για να αποθέσουν με πίστη στο θρόνο Της τις προσευχές τους και τάματά τους. Να Την παρακαλέσουν με θέρμη για τον καημό τους, εναποθέτοντας λαμπάδες μέχρι το μπόι τους και αναρίθμητα αφιερώματα που μαρτυρούν την βαθειά τους ευλάβεια και την χωρίς όρους εμπιστοσύνη τους προς την Παναγία μας.

Σε εξαιρετικές περιστάσεις μάλιστα, όταν φυσικές καταστροφές και άλλα δεινά μαστίζουν το νησί μας, οι Λευκαδίτες κατεβάζουν στην πόλη την Αγία Εικόνα Της. Τη λιτανεύουν με πάνδημη συμμετοχή κλήρου και λαού και δέονται γονατιστοί για «να κάνει η Κυρά το θαύμα Της». Το δε τριήμερο του Αγίου Πνεύματος όπου

τιμάται κάθε χρόνο η Ιερά Σύναξή Της, η Λευκάδα ζει στο ρυθμό Της, υποδεχόμενοι πλήθος προσκυνητών από ολόκληρη την Ελλάδα, που επί ώρες περιμένουν καρτερικά στη σειρά για να προσκυνήσουν τη Χάρη Της.

Η Παναγία μας, αδελφοί μου, ακούει τις προσευχές των ταπεινών ψυχών και πρεσβεύει για όλους που την επικαλούνται με πίστη. Ιδιαιτέρως για μας τους Λευκαδίτες όπου γης, το Μοναστήρι Της είναι σημείο αναφοράς, αφού πάντοτε ευρισκόμενοι στο νησί περνούν να την προσκυνήσουν. Η παρουσία Της είναι βαθειά χαραγμένη στην καρδιά μας και σε κάθε δύσκολη στιγμή αναφωνούμε: «Φανερωμένη μου» ευχαριστώντας Την για τις πολλές της ευεργεσίες.

Σεβασμιώτατε,

Σεβαστοί πατέρες, Άγαπητοί μου Αδελφοί,

Με την ευκαιρία αυτή της ενθρονίσεως αντιγράφου της Εφεστίου Εικόνος της Παναγίας Θεοτόκου της Φανερωμένης μας, Εφόρου και Προστάτου της νήσου Λευκάδος, εδώ στη πρωτεύουσα της Στερεάς Ελλάδος στην Λαμία, δίδεται η ευκαιρία στους πιστούς σας και στους Λευκαδίτες που βρίσκονται στην γύρω περιοχή, να γνωρίσουν περισσότερο την «Κυρά» της Λευκάδος.

Σηματοδοτείται ένα καινούργιο ξεκίνημα, μια πνευματική αναθέρμανση στην σχέση όλων των Λευκαδίων της ευρύτερης περιοχής και όλων των πιστών με την Κυρία Θεοτόκο την Φανερωμένη, αφού θα παραμείνει ανάμεσά σας να σας σκέπει και να ευλογεί κάθε στιγμή της ζωής σας και να ακούει τα προβλήματα και τους πειρασμούς σας. Γιατί όπως κι αν ονομάζεται: Φανερωμένη, Παραμυθία, Γλυκοφιλούσα, Οδηγήτρια, Γερόντισσα και δεκάδες ακόμη ονόματα, μας ζητά να μείνουμε κοντά Της, να βρισκόμαστε δίπλα Της για να ακούει τις προσευχές μας και να τις μεταφέρει μαζί με τις πρεσβείες Της στον Υιό Της και Θεό μας.

Ο μακαριστός Γέροντας Μητροπολίτης Λευκάδος κ. Ιθάκης κυρός Νικηφόρος τελειώνει ένα μικρό πόνημά του για την Φανερωμένη με την παράκληση:

Σε παρακαλούμε Παναγιά μας. « Άνοιγε το στρατί! Θεράπευσε την αρρώστια. Ανάλαβε την ορφάνια. Οικονόμησε τη φτώχεια. Σταμάτησε τον κατατρεγμό. Γλύκανε τη μοναξιά.

Σκέπασε τα λάθη. Ανασήκωσε τον πεσμένο. Παρηγόρησε τον θλιμμένο. Συντρόφευε τον ξενιτεμένο. Διώξε μακριά μας τον εχθρό και τον κίνδυνο. Προστάτεψε τους δικούς μας. Φρούρησε τη χαρά. Οδήγησε τα βήματά μας. Παναγία μου, τα ξέρεις όλα. Κατέφυγα σε Σένα, την αιώνια καταφυγή».

Κλείνοντας αισθανόμαστε την ανάγκη να εκφράσουμε τις θερμότατες ευχαριστίες μας προς υμάς πρώτον Σεβασμιώτατε για την θερμότατη υποδοχή σας, εμού και της συνοδείας μας. Κατά δεύτερον προς τους πατέρες και αδελφούς πρεσβυτέρους και διακόνους και λαϊκούς συνεργάτας που εφρόντισαν αυτή τη σεμνή υποδοχή και προς το φιλόχριστο ποίμνιό σας.

Να ευχαριστήσουμε ακόμη τον δικό μας Επίσκοπο και πνευματικό πατέρα Σεβασμ. Μητροπολίτη Λευκάδος & Ιθάκης κ.κ. Θεόφιλο. Τον Πρόεδρο κ. Αντώνη Αθανίτη και τα μέλητού συλλόγου της «Νέας Χορωδίας» Λευκάδος που συνοδεύουν με τις παραδοσιακές φορεσιές της Λευκάδος την Ιερά Εικόνα.

Τον πρόεδρο κ. Λάμπρο Γεωργάκη του Σωματείου «ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ», τους αγαπητούς μου Λευκαδίτες που ήλθαν μαζί μας συνοδεύοντας την Ιερά Εικόνα αλλά, καθώς και τους πατέρες. Τον άγιο Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Αρχιμ. Χριστοφόρον. Τον Αιδεσιμολογιώτατο π. Παναγιώτη Ζαβιτσάνο και π. Βασίλειο Κακλαμάνη.

Τους πατέρες της Ιεράς Μονής ιδιαιτέρως τον οσιώτατο μοναχό Αρσένιο ο οποίος επιμελήθηκε το ιερό αυτό αντίγραφο, ευχόμενοι Σεβασμιώτατε, σεβαστοί πατέρες με την χάρη και την ευλογία της Παναγίας μας της Φανερωμένης, να κρατάμε την πίστη μας ακέραιη, καθαρή, αμόλυντη και να κρατιώμαστε απ΄αυτή. Όπως χαρακτηριστικά μας έλεγε ο μακαριστός Γέροντάς μας Νικηφόρος: «Κρατήστε την πίστη σας και κρατηθήτε απ΄αυτήν».

Σας ευχαριστούμε πολύ!

Εύχεσθε υπέρ ημών!»

Την ευγνωμοσύνη σύσσωμου του πληρώματος της Ενορίας κατέθεσε υιικώς και με συγκίνηση προς το πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών για την προτροπή, την ευλογία και τις ενέργειες του, όσο και προς τον Καθηγούμενο της Ενορίας Αρχιμανδρίτη π. Νικηφόρο και ο Προϊστάμενος της Ενορίας Πρωτ. π. Δημήτριος Ατματζίδης, Διευθυντής του Γραφείου Τύπου και του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Φίλων Παναγίας Πεφανερωμένης Λευκάδος κ. Λάμπρος Γιωργάκης, εκ μέρους του μεγάλου ομίλου προσκυνητών που συνοδεύουν την Ιερά Εικόνα, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών για την αγάπη του και τον σεβασμό του προς το πρόσωπο της Παναγίας της Πεφανερωμένης και του προσέφερε αναμνηστικά δώρα.

Μετά την Ιερά Παράκληση τελέσθηκε Ιερά Αγρυπνία από τον Καθηγούμενο της Μονής, Αρχιμανδρίτη π. Νικηφόρο και συλειτουργούντων πατέρων της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος και Ιθάκης.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

© Δημήτρης Ανάγνου

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου – Drone: Ηλίας Αρβανίτης)